

نگاهی به سامانه های سطوح آبگیر باران در ایران

عبدالحسین بوعلی*^۱، رضا جعفری^۲. مجتبی نوریان نجف آبادی^۱

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد بیابان زدایی، دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه صنعتی اصفهان

۲- استادیار گروه مرتع و آبخیزداری، دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه صنعتی اصفهان

Email:hossien.boali@yahoo.com

چکیده

همگان اذهان دارند، که آب در طبیعت چرخه وسیعی از گاز، مایع تا جامد را طی می کند و در هر مرحله رفتار آن پیچیدگی های خاص خود را دارد. شرایط اقلیمی، ناهمواریهای توپوگرافی، وسعت منطقه و دوری از آبهای آزاد از دیرباز انسان را به اندیشیدن در مورد حفظ، تنظیم و هدایت آب واداشته تا جایی که آب علاوه بر حرمت مادی، دارای شان معنوی نیز گردیده است. مفاهیم علوم آبی در سه دهه اخیر پیشرفتهای چشمگیری نموده است، با این حال هنوز هم آبیاری و مدیریت منابع آبی در بسیاری از نقاط براساس روشهای سنتی صورت می گیرد، با توجه به منابع محدود آب و خاک و توزیع غیر یکنواخت آن باید سعی شود با برنامه ریزی و مدیریت دقیق از منابع آب فصلی و سایر منابع به نحو صحیح استفاده نمود و از تکنیکها و تجارب علمی نوین در گسترش سطح کشت آبی بهره گرفت.

واژه های کلیدی: استحصال آب، سیلاب، جمع آوری آب باران، آب بندها